

La senyora vicepresidenta primera:

Para el temps.

El senyor president:

Senyories, el mateix respecte i silenci que demane per a tots els oradors també ara demane per a poder escoltar la resposta del conseller.

Senyories, té la paraula el conseller d'educació.

Continue vosté.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Bé, continuaré desmuntat les seues fal·làcies.

Si s'hagueren molestat vostés en mirar la llei, com veig que han repetit moltes vegades que diuen que anem a llevar els concerts, inclús els que continuen en peu, s'hagueren llegit, que el que hem fet enguany és renovar concerts per a quatre anys, per exemple. I, per tant, aquelles escoles, aquells instituts que tenen Batxillerat i que enguany continuen en concert, no cal que els fagen atemorir, perquè continuaran en el concert durant quatre anys més.

¿Per què s'han renovat el 85%, el 85% dels concerts? Perquè són necessaris. Perquè no estem en contra, es renoven aquells que són necessaris. I, ¿per què? (Remors) Per l'eficiència en els diners públics. Sé que vostés, d'això, poquet. Però l'eficiència dels recursos públics..., per a nosaltres els recursos públics són sagrats, i el que no cal és duplicar els recursos per a la mateixa oferta. Precisament, per això, és l'essència del concert i és la manera en la qual estem treballant.

Mire, per a nosaltres és sagrat cada cèntim dels valencians i les valencianes. Per a vostés és una altra cosa, ja ho sabem. Però, mire, com que nosaltres mirem pel bé comú, gestionem mirant l'eficiència dels recursos públics. Perquè el que feien vostés està clar, era mirar la butxaqueta dels seus amiguets.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Continuem la sessió de control, senyories. Ara, amb la pregunta que formularà el síndic del Grup Parlamentari Compromís. I demane el mateix silenci i respecte que demane per a tots els oradors i oradores.

Senyor Ferri, quan vosté vullga.

El senyor Ferri Gómez:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president, és curiós, i no sé si és una coincidència, que el Partit Popular quan està en l'oposició vist de camisa blanca i quan està al govern ens posa lladres de *guante blanco*. No sé si és una coincidència... (aplaudiments) però, almenys, ahí n'hi ha alguna cosa. (Protestes)

I segon... (Remors) I a més... i a més, tenen la pell molt fina, molt fina.

El senyor president:

Un segon, un segon.

El senyor Ferri Gómez:

I, a més, senyor president, tenen la *caradura* de banalitzar amb el masclisme. Quan els que aplicaven polítiques masculistes era el Partit Popular, quan permetien que una dona que havia patit violència de gènere no poguera cobrar les ajudes si no estava al dia amb la seguretat social i amb hisenda. (Aplaudiments) Això sí que és masclisme. I la resta, banalitzar.

Senyor president, la pregunta de hui de Compromís va sobre la valoració que fa el Consell a les esmenes presentades als pressupostos generals de l'estat. En concret, a les esmenes que intenten revertir els pitjors pressupostos de l'estat per al nostre país, per al país dels valencians.

Recordem. El govern de Rajoy va presentar uns pressupostos que tornen a deixar els valencians i les valencianes a la cua en inversions. Cada valencià rebrà 119 euros per habitant. Si ens n'anem a les comarques d'Alacant, són 79 euros per habitant. Mentre en altres territoris rebran més de 400 euros per habitant.

I la pregunta que ens hem fet des de la presentació dels pressupostos és: ¿per què? ¿Per què passa això? ¿Per què a Madrid..., al transport metropolità de Madrid se destinen 126 milions, 108 al de Barcelona, 25 al de Canàries i al de València zero euros? ¿Per què es destinen 329 milions d'euros a les rodalies de Madrid i a les d'Alacant només 300.000 quan és una de les xarxes més eficients de l'estat? ¿Per què en unes hores van ser capaços de negociar el *cupo vasco* i porten sis anys sense reformar el sistema de finançament que sempre ens margina als valencians i les valencianes?

Per cert, ja que parlem del tema del *cupo vasco* i parlem..., i alguns i algunes han començat a parlar èuscar en la intimitat, *valentzieraz hitz egitera bultzatu nahi zaituztegu Madrilén; ondo legoke gure herriaren interesak defendatzen hasiko bazinate.*

Volem animar-los a parlar valencià a Madrid. Estaria bé que començaren a defensar els interessos de la nostra terra. Defensar els interessos de la nostra terra significa defensar la millora de la qualitat de vida dels valencians i les valencianes.

I davant un pressupost que ens insulta, davant un pressupost que va en contra d'aconseguir eixe objectiu, als valencians només ens queden dos coses: o la submissió o la revolta. O dit d'una altra manera: o tragar-se eixa injustícia o plantar-se i dir prou. En estes Corts diguérem prou, diguérem..., manifestàrem un rebuig més que absolut a estos pressupostos a través d'una declaració institucional; esta declaració institucional que tenim ací, signada per tots els grups parlamentaris. Una declaració signada, repetisc, per tots els grups parlamentaris, però que amb el pas del temps vam descobrir que l'assignatura del Partit Popular i de Ciudadanos tenia trampa. La trampa que diuen ací una cosa i fan la contrària a Madrid. La trampa que signen ací una cosa el dia 5 i fan la contrària el dia 25.

Senyor president, en esta declaració no només rebutjàvem els pressupostos, també ens comprometíem a treballar per revertir eixa situació tan injusta. ¿I com es fa això? Amb esmenes. Esmenes com les de Compromís, Podemos i el Partit Socialista que hem presentat als pressupostos generals de l'estat. De fet, en el cas de Compromís n'hem presentat ni més ni menys que 303 per valor de 1.866 milions d'euros. Tot això, amb quatre diputats en el Grup Mixt. Només quatre diputats per treballar per 303 esmenes.

Altres grups amb el triple de diputats l'únic que han aportat a esta causa, a les nostres reivindicacions ha sigut fer de *palmeros* als pitjors pressupostos de l'estat.

Senyor president, tots els diputats del Congrés, totes les diputades tindran l'oportunitat de votar totes i cadascuna de les esmenes per a poder millorar la vida dels valencians i les valencianes.

Si en lloc d'aplaudir uns pressupostos nefastos, utilitzant eixes manetes que tenen per a aprovar totes i cadascuna de les esmenes que hem presentat els diferents grups, podem aconseguir de veritat unes inversions justes per al nostre territori.

Amb els seus vots podríem aconseguir 135 milions d'euros per construir el corredor mediterrani. Podríem aconseguir 37 milions d'euros per a les rodalies de Vinaròs i Alacant, tan necessàries. Podíem aconseguir 37 milions d'euros per al transport metropolità de València. Són només uns exemples. En moltes ocasions hem dit en estes Corts que necessitem una agenda valenciana pròpia, sense partidismes, sense xantatges.

I, mire, dimarts va passar ací una cosa molt curiosa, ¿no? Un membre del govern espanyol, el ministre de Foment, va explicar com funcionen les coses a Espanya. El ministre de Foment, preguntat per la falta d'inversions al nostre territori, va respondre: «Que Compromís hubiera hecho lo que tenía que hacer.» Sí, sí, tal qual ho dic: «Que Compromís hubiera hecho lo que tenía que hacer.»

En primer lloc, des d'ací, moltes gràcies, senyor ministre, per reconèixer que defensar els interessos dels valencians no és cosa ni del govern de Rajoy ni dels grups que el sustenta. És de Compromís. Gracias, Íñigo. (*Aplaudiments*)

En segon lloc, ¿què és el que hauríem d'haver fet? El que està admetent el ministre és que el govern central ens ha marginat als valencians i valencianes per no recolzar a Rajoy. Això,

en ma casa, ma mare li diu xantatge. Però no és un xantatge a Compromís. És un xantatge a tota la societat valenciana, que mereix viure millor. Als estudiants que es desesperen pel servei Renfe, als treballadors i treballadores de les comarques centrals que reclamen el tren per la costa, a les empreses que necessiten el corredor mediterrani.

Senyor ministre, prenem nota. Diu que Compromís no hem fet el que havíem de fer. Bé, a les pròximes ho farem, treballarem més, treballarem millor per a tindre més diputats valencianistes a Madrid. No només per a aconseguir les inversions justes per al nostre territori, sinó que també per a acabar amb un govern que empara la corrupció i insulta els valencians i les valencianes.

Esperaven botiflers, esperaven que fórem meninfots, però els valencians i les valencianes som maulets.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Coincidim i valorem positivament l'actitud dels grups parlamentaris que han esmenat els pressupostos generals, perquè, efectivament, ja en l'última sessió de control els vaig explicar quina era la posició del Consell davant del projecte pressupostos de l'estat.

Uns pressupostos que no ens valen als valencians, perquè no són justos, perquè no compten amb allò que ens correspon respecte al nostre pes poblacional, perquè no ens fan més que relegar a la darrera, que ja és difícil, a la darrera posició respecte a les inversions i que, en definitiva, suposen un entrebanc a la recuperació econòmica que està produint-se en este país. Per tant, òbviament, des del govern valorem molt positivament que els distints grups hagen presentat esmenes a estos pressupostos.

Saben vostés que hem d'insistir en les dades, perquè és molt important. Perquè, ¿sap?, n'hi ha molt gent que se'n va perquè no vol saber la veritat. I cal saber la veritat. I a partir de la veritat, se pot discutir, perquè hi han coses que no són discutibles.

El pressupost soles ens situa en el 6,9%. És indiscutible. És aixina. I és indiscutible que mai, en els darrers cinc anys, hem passat d'una inversió efectiva del 50%. Això no és al·legat polític. És una realitat.

La inversió *per capita* d'estos pressupostos és de 119 euros per habitant. Això, reitere, ens situa en la última posició,

l'última autonomia d'inversió per habitant. Comparat amb altres –encara que les comparacions diuen que són odioses, caldrà fer alguna comparació–, 286 euros menys per habitant que a Castella-Lleó o 225 menys que a Cantàbria.

I davant d'esta situació, el que demanàvem era que se fóra coherent amb allò que va acordar, com vosté bé dia, com va acordar en el seu moment estes Corts. I el que ha fet el govern ha sigut simplement intentar donar cobertura a allò que se va aprovar per unanimitat. Perquè per a nosaltres la unanimitat, tant en la qüestió del finançament com la de les inversions, és fonamental. És fonamental la cohesió dels valencians en esta qüestió.

Per tant, el que nosaltres volíem és que es mantinguera el consens, i demanar, en segon lloc, que se rebutjaren eixos pressupostos en esmenes a la totalitat.

Si finalment continua en la seua trajectòria, com ha passat, el que demanem és que siga coherent i que allò que se diu ací, se vote en Madrid, en les distintes esmenes que han presentat els distints grups. Algunes de les esmenes que s'han presentat..., hi han algunes que estan compartides en el seu grup i el Grup Socialista, que jo crec que és molt important, que són dos que són bàsiques: una ha de vore en el que és el finançament autonòmic i l'altra en el que és les inversions. Però és molt important saber que ací i allí hem estat junts defensant una reforma de l'Estatut que garantisca les inversions.

¿Per què ara que se pot no s'aplica l'Estatut? No fa falta arribar ja a l'aprovació de la reforma. És que ara se pot fer. Per tant, el que és tracta simplement és de tindre coherència.

I respecte al finançament, és molt important que se genere eixe fons transitori que garantisca a les comunitats autònomes que disposen de recursos amb efecte 1 de gener del 2017. Perquè això és el que, a més a més, acordàrem inicialment en la Conferència de Presidents. Per tant, este és un element fonamental.

I com vosté dia, hi ha una agència valenciana d'infraestructures. ¿Com se pot estar en contra del corredor mediterrani? Una cosa és parlar i l'altra és fer. I el que cal fer és que eixa voluntat expressada pel ministre de Parc Central i altres qüestions... és molt fàcil: per a tindre credibilitat, al pressupost. Si vol tindre credibilitat, pose-ho al pressupost.

I, efectivament, hi han qüestions que són francament intolerables. La pitjor pedagogia que s'està fent des d'Espanya és precisament..., –des del Govern d'Espanya– és precisament que se fagen negociacions pressupostàries en funció dels grups que recolzen el pressupost. Això és la pitjor pedagogia. Això sí que, poc a poc, anirà creant unes esclertes enormes en Espanya. Efectivament, perquè òbviament no pot ser que la decisió se prenga en funció de la territorialitat dels distints grups. Això, efectivament, genera un problema de falta d'equitat, de desigualtat i genera un problema de..., també de distància en el projecte global. I jo per això faria una crida a altres grups, perquè això és molt complicat d'entendre pel conjunt de la població.

I vull dir-li, per a acabar ja, que n'hi han qüestions per a nosaltres fonamentals i que demano a tots els grups polítics que ho recolzen. A part del corredor, està la connexió ferroviària

Sagunt-Saragossa-Bilbao, fonamental; cantàbric-mediterrani, fonamental. Com és fonamental també la millora de xarxa de rodalies, més fonamental que res. Milers i milers de joves i de treballadors cada dia estan patint les conseqüències de no tindre un servei de rodalies potent, com vosté dia. O la reposició del parc públic de vivendes. O una cosa que és intolerable, que és el símbol de la falta d'equitat, i és que ara, que tenim autoritat metropolitana de València, que d'una vegada per totes se faça allò que se fa en els altres. I estem parlant de quasi 40 milions d'euros. Però, ¿com és possible que encara se negue l'evidència d'eixa discriminació?

També parlem de la variant de Sueca o Benissa. O per favor, d'alguna vegada –dia el ministre que no tenia projectes–, per favor, ¿quan s'acabarà la variant de la Font de la Figuera? Que jo ja no sé..., sempre ha estat en obres... Està una temporada en obres, s'acaben els diners i..., això. Per tant, tenim moltes qüestions, moltes d'elles s'han plantejat.

I també, per a acabar, qüestions de caràcter cultural. Mire, no pot ser el maltractament permanent a l'IVAM, o al museu de belles arts, o al de la ceràmica, o al castell de Sagunt, o al Palau de les Arts. Això..., això sí que, de veritat, posa en perill la cohesió del país.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Continuem amb la sessió de control. Ara, la pregunta que formula la il·lustre síndica del Grup Parlamentari Ciudadanos. Un segon..., té vosté la paraula.

La senyora Sánchez Zamora:

Doy por formulada la pregunta. Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies.

President del Consell..., coneguda la pregunta...

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyora... Muchas gracias, señora Sánchez.

Seguro que compartimos que hablar de transparencia es hablar de democracia, seguro que compartimos que la transparencia es el mejor antídoto contra la corrupción.

Como sabe, venimos de una situación de opacidad que ha originado decenas de casos de corrupción, como estamos viendo estos días en el caso EMARSA, que nos avergüenza a todos, o el despilfarro masivo. Que ayer también tuvimos que